

Въ тоя паметенъ день — 28 Ноемврий 1877 г. Плѣвенъ капитулира пълно и безусловно и сждбата на освободителната война се рѣши вполсѣдствие блѣскаво и безвъзвратно . . .

Четиридесетъ и четири хилядна турска армия, въ това число десетъ паши, 128 щабъ-офицери, 2000 оберъ-офицери, 77 орждия, голѣмъ брой оржжие и знамена бѣха трофеитѣ на Плѣвенската побѣда . . .

Генералъ Тотлебенъ си изпълни дълга . . .¹⁾

На 28-й Ноемврий, Царьтъ, както обикновено, бѣ дошелъ на редута, нареченъ „Императорски“ и внимателно оглеждаше Плѣвенскитѣ хълмища прѣдставляващи величествена панорама, която тоя пжтъ бѣ оживена отъ необикновеното движение на войскитѣ. Царьтъ, твърдѣ късно узна за станалото събитие за прѣдаването на Османъ-Паша. Ето какъ го описва Графъ Сологубъ. „Въ 3 часа пристигна на редута изпратениятъ едноврѣменно съ флигелъ-адютанта графа Милорадовича свитскиятъ генералъ-майоръ Витхенщейнъ. Послѣдниятъ сжщо повтори, че Плѣвенъ опустѣлъ и че отвждѣ Витъ се продъл-

¹⁾ Едуардъ Ивановичъ Тотлебенъ се родилъ на 8-ий май 1818 година въ Митава. Баща му билъ търговецъ. Първоначалното си образование покойникътъ получилъ е въ единъ нѣмски пансионъ въ Рига, а послѣ 14 годишенъ е билъ опрѣдѣленъ за въ инженерско училище. Но като не свърши курса на офицерскитѣ класове по причина на разстройството на здравето си, Тотлебенъ заминалъ въ Рига и тука занимавалъ служба на инженеръ-прапорщикъ въ мѣстната инженерна команда. Въ 1840 година, Тотлебенъ е билъ произведенъ поручикъ въ учебния саперенъ батальонъ, гдѣто, подъ ржководството на генерала Шилдера, познатъ по това врѣме по своята военна опитность и по знание на сапернитѣ и миннитѣ дѣла, ималъ възможность да се запознае основателно съ своята специалность.